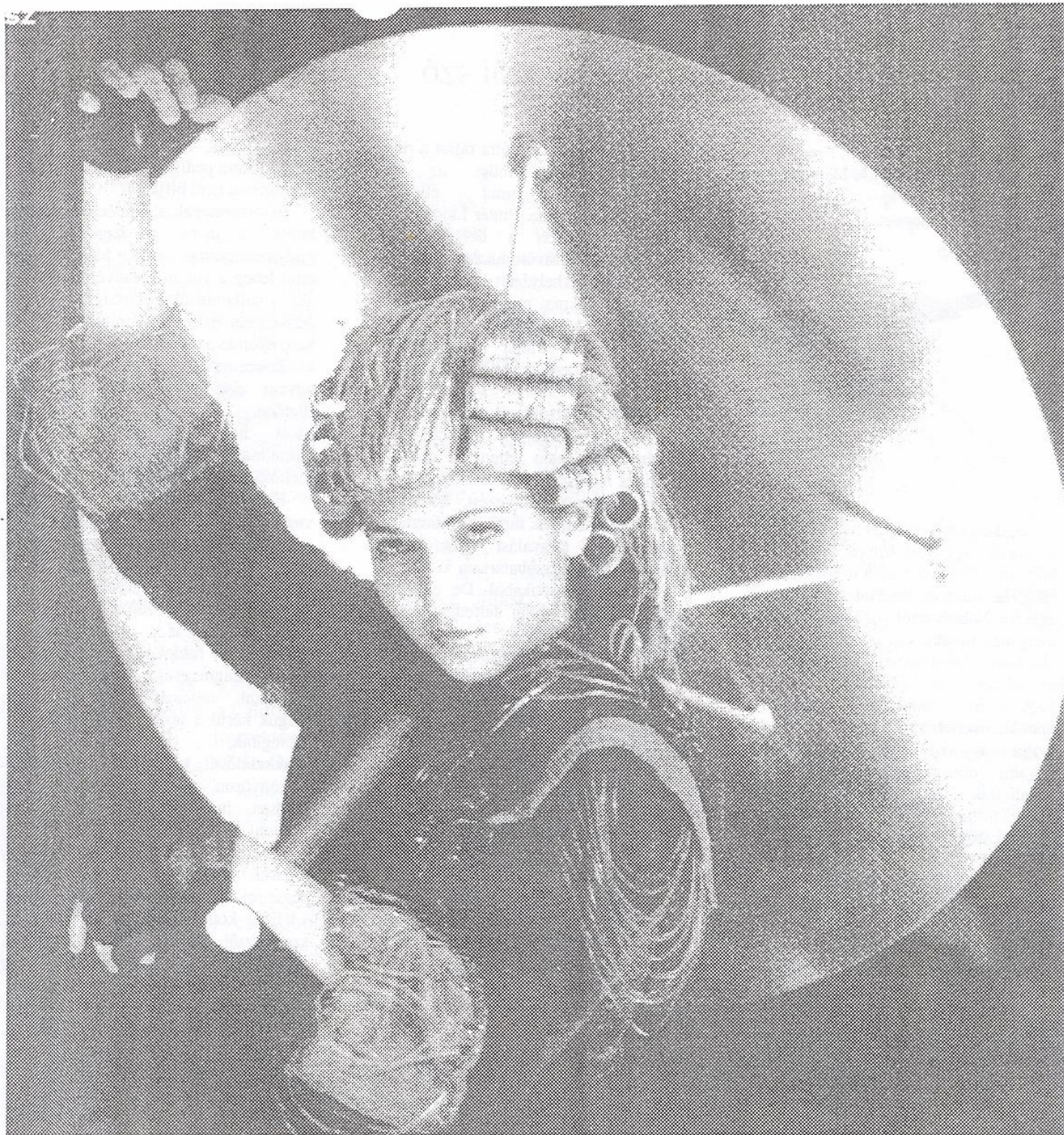

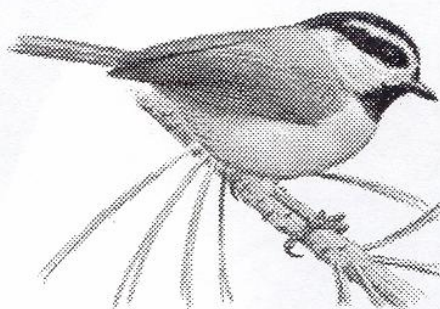
MÓRA NyúZ

A kollégiumi krónika, 2000.02.15.

Történetének második száma,
Megjelenik három hetente kv. vizsgaidőszak

Szerkesztői szó

Megéltük a második számot!! Ezennel a hosszú életű folyóiratok közé léptünk. Valahogy úgy vettem ki újságélményeim alapján, a

szerkesztők mellébeszéléséből, amit az ennek megfelelő helyen folytatnak, hogy mindig ez az utolsó íromány, ami elkészül, mintegy rátekint a már kész egészre. Nálunk erről szó sincs. Először mert még mindig van mit simítani, sőt alaposan átgymázni, átdöngölni és másodszor semmi kedvem összefoglalni vagy összképet adni az újságról, mert nem látom értelmét. Miért nem? A titok nyitja a visszajelzésekben rejlik, ugyanis miután többen pironkodva bevallották, hogy biza' "kíváncsi intellektushoz", gyakorlott újságolvasóhoz méltón a szerkesztő "szózatát" úgy ahogy volt átugrották, mert az lényegtelen és unalmas szokott volt lenni. Legyen nekik igazuk! Most igyekszem a lehető legunalmasabb és leglényegtelenebb lenni, ami nem is esik igazán nehezemre!

Eme helyen kell az előző szám hibáiért elnézést kérem (milyen mázli, hogy ezt olvassák legkevesebben: így kisebb a szégyenem, viszont kár a "kárvallottak" szempontjából, mert hiába követem meg őket...) Tehát mea culpa'im:

1. Szalai Zsolt cikkének végére odapakoltam Thalia színésznő fehérműs, csábos képét, sikeresen egyenesen a szerző nevére. Így talán úgy tűnt, hogy inkognitóban maga a becses - bögyös hölgy véleményezett a sorozatokról, de: NEM. Ismétlem: Szalai Zsolt volt a cikk írója, aki remélem ezután kihúzz feketelistájáról.

2. A 9-es szoba aktivistáira rájárt a rúd. A véletlenek mintha az én személyemben mind ellenük szövethettek volna. Pintér Lajos neve sem került ki a helyére; sőt szerkesztői bravúromnak hála, oly félreérthető helyzetet teremtettem, hogy a szakmai munka rovatot úgy tűnhetett, Molnár Edit írta, holott: NEM. Ezt Pintér Lajos írta. Bocsánatért eszemem az ő színe előtt is.

3. És mind az olvasóközönség előtt, amiért ígéretem ellenére a kérdőívnek nem tettem ki dobozt. Nincs mentség és nincs magyarázat, vállalom a megkövezést, ha bárki főbenjáró bűnnek tartja a mulasztást, csak előtte tárgyalást kérek, hátha fineszes jogász szobatársam ki tudnak húzni a slamasztikából. De ez ígért doboz helyett talán felfedeztük a meglepetésszerűen megjelenő "bejelentetlen" dobozt, (a Valentin-napit) amiben ezúton is köszönöm, valaki rögtön elhelyezett némi narancshéjat, gondolom, a jó illat kedvéért.

4. És egyéb apróságok: helyesírás, tördelés és az erősen egyirányú képek. De javulást nem ígérhetek.

Az újságíró gárdában történt egy szomorú változás. Tolnai Judit munkatársnőm eltávozott közülünk. Szerencsére nem az örök vadászmezőkre, csupán egy év kényszerpihenőre. Egy perces néma csend Judit kartársnő tiszteletére, vele egy Nagy kanálnyi humor és fény tűnt el halovány újságunk lapjairól.

Kedves olvasópajtások, elnézést a kapkodó és összevissza írásért, de a környezetem erős hatást gyakorol rám. Mivel úgyis csak egy-két merész bennfentest tudhatok eme sorok olvasóinak, elfecsegem ezt a "túlsemélyest" is. Szóval a Szeged felé kacsázó "mentő buszon" ülök, persze az induló három busz közül kifogtam az egyetlent, ami mindenhol megáll, így nem sikerül majd beérni az esti órára sem; az egyetlent, amin egy nyugdíjas klub utazik, és a tucat nagymama anekdotikus bőbeszédűséggel mind egyszerre karattyol, és persze, hogy

keréken ülök, hiszen a busznak van négy, nekem pedig ki kell fogynom, mert a gyomrom nem bírja.

És csapongnak a gondolataim, mert látom a jövőt, a hajnalig tartó újságszerkesztést, és még lelki szemem előtt lebeg a vidám kőműves legény is, aki a villamostól a buszig kísért, és addig nem nyugodott, míg a kezembe nem nyomta a telefonszámát.

Koncentrálok, hogy meghalljam agyam első vészriadóját a hányást illetően. Helyzetjelentésből ennyi. Most, hogy már mind ismeritek száználmas szituációm, tűrjétek méltósággal ostorcsapásaimat:

Hol volt, hol nem volt. Réges rég, vagy nem is annyira. Cseppet se messze, hanem éppen itt, hogy buzgott az élet, nagybetűsen éltek, egyensúlyban a tudomány és a szórakozás, szakadt idő a barátságra és az egyetemre is... és pezsgett, és eseménytől fuldokolt minden nap. Zajos, világmegváltó társaságok éltek világukat, mozogtak, és mozgatták maguk körül a vizet... Ma posványban tocsogunk, csendesen, hínárnyakkendővel, jelszavunk, csak nyugi! Közönyösen, a közös programokra süketen, inaktívan... Na, elégedetlen vagyok!

Nektek nincs kedvetek bedobni Plussz! tablettát? Nincs kedvetek pezsgeni egy-két buboréknyit?

Eme költői kérdéssel be is fogom szerkesztői számát, csak halványan reménykedem a reakcióban, a válaszban... Dehát ki is olvassa czekeket a sorokat.

Az újság körözött bűnözői: Baji Anita, Hráskó István, Korok Arnold, Pintér Lajos, Susán Angelika, Szabó Zsuzska, Szalai Zsolt, Szuppinger Péter, Szalánczy Dorka, Szenté Judit, és külön kiemelt köszönet Pap Dánielnek a közreműködésért.

De a zombi-szerkesztő brigádról sem feledkezzetek meg esti imáitok során, kérjétek ránk ébrenlétet és kitartást. Hogy névre küldhessétek az áhítatot: Ványi Robi és Barák Tamás és a buliból hazaszállongó, megfáradt szobatársak. -manci-

Felvételi zuhanórepülés

Kedves főszerkesztőnk ismerte kötekedős stílusomat engem kért meg, hogy indítsak vitarovatot ezen becses újság lapjain. Vitatkozni az itt leírt cikkel lehet, de én annak örülök, ha senki sem vetemedik erre, mert az azt jelentené, hogy mint mindig most is nekem van igazam.

Nem kellett sokat töprengenem azon, hogy habzó szájjal mely problémát kezdjem el boncolgatni, hiszen önmagát kínálva álltak előttem az elsős bölcsészek. A 101 potyautas a 80 pontosok, a minősíthetetlenül alacsony színvonalú felvételi teljesítményükkel. (Tisztelet a kivételnek.)

Az utóbbi évek során feltűnően nagy színvonalasítás tapasztalható a felvételi eredmények tekintetében, főleg a bölcsész kar több szakján, de ez a negatív tendencia megfigyelhető immár a jogász szakokon is. Gondolok itt első sorban arra, hogy az egyetemre való bejutás egyre kevesebb erőfeszítéssel jár, a történelem szakon a bekerüléshez elegendő volt 80 pont elérése ami az 1998-as felvételi ponthatárhoz képest 12 pontos visszaesést jelent. Ebből a mélyrepülésből az következik, hogy erre az egyetemi szakra könnyebb bejutni, mint a JGYTF azonos, bár főiskolai szakára. A jogi egyetemek közül egyedül a JATE volt képes megőrizni a korábban kialakult 106 pontos

határt, az ország más neves egyetemein a jogász szakokon 6-7 pontos visszaesések tapasztalhatók. A JATE helyzete valószínűleg azért volt jobb, mert a korábbi tények alapján a felvételizők azt hitték, hogy itt lesz legkisebb a felvételi határ, s többen jelentkeztek (sokan vesztükre). A negatív tendencia sajnos immár több évre tekint vissza, s a felsőoktatás szinte valamennyi szektorában előforduló jelenség.

Többen azzal próbálják magyarázni a "rossz bizonyítványukat" a kevés pontot, hogy nehéz volt a felvételi feladatsor. Ezt az állítást cáfolnom kell, úgy érzékelttem, hogy a szóbelizető tanárok mindent megtesznek annak érdekében, hogy minél több pontot adjanak a felvételizőknek, s ezzel terelgessék feljebb a ponthatárokat.

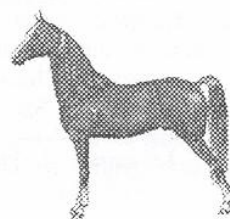
Az alapvető kérdés az, hogy miben kell keresnünk a negatív jelenség okát?

Azt tapasztalhatjuk, hogy az ország egyetemeiben, főiskoláira egyre több, alacsonyabb képességű hallgató jár. Ennek több magyarázata van: egyrészt a költségterítéses képzés, mely véleményem szerint az esélyegyenlőséget sértve ugyanazokat a lehetőségeket biztosítja a rosszabb képességű, sokszor lustább, de jó anyagi létben élő felvételizők számára, mint azoknak, akik "megharcolnak" a bejutásért. Ebben az esetben nyilvánvaló, hogy a felsőfokú intézmény anyagi érdeke a döntő. Elképzelhető, hogy a középiskolák színvonala romlik és immáron nem

képesek megfelelő képzést nyújtani diákjaiknak. A visszalépést mutatja az érettségi értékének a csökkenése, pl. a szakmunkásképző iskola elvégzését követően 2 év alatt különösebb erőfeszítés nélkül megszerezhető ez a képesítés. A harmadik és véleményem szerint a legsúlyosabb gond az európai integráció követelményével van: Magyarországon ugyanis nagy mértékben kell növelni a diplomások számát. Csakhogy az erőltetett reformok sokszor nem vezetnek sikerre, s jelentős kockázattal is járhatnak. Olyan szakokon megy ugyanis nagyszámú képzés melyekre jelenleg nincs kereslet, s nagyon valószínű, hogy nem is lesz. Ezzel azt kockáztatjuk, hogy növeljük a diplomás munkanélküliek számát. (pl. Kinek kell ennyi művelődésszervező, vagy filozófus?)

Úgy érzem nagy igyekezetünkben ismét átestünk a traktor túloldalára, természetesen szükség van arra, hogy a lakosság 10% körüli értelmiségének számát felemeljük, de ez a gyorsított beiskolázási folyamat a képzési színvonal eséséhez, s ezzel együtt a diploma értékének csökkenéséhez vezethet.

Szalai Zsolt

SZÍVPANASZOK

Ha valami bánat nyomja a szívedet,, ne habozz, ragadj tollat, írd le kínod és Dr. Sav segít rajtad, kezeli bajaid, gyógyírod lesz, csak dobd a dobozba panaszaid. Első páciensek levelei.

Úgy érzem, a többiek kinéznek maguk közül, mert jobban tanulok és jobban nézek ki, mint ők. Mit tehetnék, hogy elfogadjanak, és ne zavarja őket, hogy ennyivel jobb vagyok náluk?

„Perfect woman”

Ahogy örökbecsű professzorom szokta volt mondani: „Senki sem tökéletes, de a szerénység sokat segíthet.” Az rendben van, hogy jól nézel KI. De BEnézni szoktál? Mármint tükörbe... A szerénység még talán hiányzik belőled. Szerintem csak azért nem állnak szóba veled, hogy ne zavarjanak meg önmagad csodálata közben.

A szobatársam folyton bömbölteti a magnóját. Mindenféle idióta, hallgathatatlan együttest istenít. Bezzeg ha én be merem tenni a Bach kazettát, azonnal a falra mászik! Hol itt az igazság?

„Nem bírom tovább”

Kedveském, ha te egyetemistaként még hiszel ebben az igazság-maszlagban... Egyébként pedig próbáld meghívni a szobatársadat hangversenyekre vagy balettelőadásokra! Ha nem mutat túl sok lelkesedést, akkor ismét tedd be a kazettát - a táskádba és kérd át magad másik szobába. Hivatkozz „kibékíthetetlen ellentétekre” (és rám)!

Már két éve tetszik egy lány a koliból. Eddig tökéletesen elég volt (?), ha néha egymásra mosolyogtunk és nagy ritkán köszöntünk egymásnak. De az idén végzünk, és félek, hogy elveszítem. Mit kellene tennem?

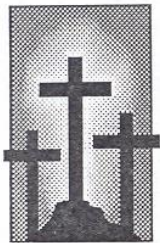
„Romantikus srác”

Kedves Romantikus! Állításod szerint Te sem vagy közömbös a lánynak. Akkor mire vártok még mindig??? A közelgő Valentin-nap jó alkalom arra, hogy lépj. Sajnos a virágküldés lassan idejétmúlt. Rendelj egy férfi sztriptíz táncost és lepd meg vele imádottadat! Biztos, hogy értékeli a jószándékot és a karjaidba omlik! (Ha mégsem, akkor vigasztaljon a tudat, hogy már csak néhány hónapig kell bujkálnod előle.)

Dr. Sav

IUBILAEUM A.D. 2000

2000 a hazatérés éve

Mivel európaiaknak, így a keresztény kultúrkörhöz tartozóan érezzük magunkat., úgy gondolom, hogy nemcsak a Y2K problémájával kell foglalkoznunk a 2000. évvel kapcsolatban. Tudnunk kell, hogy ez a szép szám - bár nem évezred váltó - a Szent Istváni államalapítás 1000. évfordulója és Krisztus születésének 2000. évfordulója.

"2000 a Hazatérés Éve"

A Magyarok Világszövetsége felhívására a világ magyarságához, amelyben a Jubileumi Évben részvételre és csatlakozásra szólítja fel a Kárpát-medencéből elszármazottakat, hogy 2000-ben zárandokoljanak el származásuk helyére.

Jubilaeum a. d. 2000 - A 2000. év jubileuma

A keresztények ünneplik, hogy Jézus az irántuk való szeretetből emberre vált. Számukra a Szentév a lelki megújulás, a Krisztussal való személyes találkozás, Isten és a testvérek nagylelkű szeretetének éve.

Embléma is készült ez alkalomból. A keresztény üzenet egyetemességét fejezi ki: a középső kék mező a földgolyóra utal, amelyet a kereszt ölel át, az öt különböző színű galamb az öt kontinenst szimbolizálja. A latin felirat jelentése: Krisztus tegnap, ma és mindörökké. Az egymásba ölelkező galambok a népek közötti egységet és kiengesztelődést fejezik ki.

A Jubileumot vagy a Szentévet századok óta ünnepli az Egyház, jelenleg 25 évente. A "Jubileum" kifejezés a héber yóbel szóból ered, a kos szarvát jelenti, amelyet kürtként használtak az ünnep kezdetének jelzésére.

A 2000. év Jubileuma, amelyet az "Incarnationis Mysterium" kezdetű Bulla hirdetett meg, 1999 december 24-én kezdődött, amikor a Pápa megnyitotta a Szent Péter Bazilika Szent Kapuját. A világ összes székesegyházában - különösen Jeruzsálemben - megünneplik a Jubileum megnyitását. 2001. január 6. -án. Vízkeresztkor zárulnak be a Szent Kapuk és véget ér a nagy ünnep. Előtte azonban még augusztus 15 - 20 között Rómában összegyűlnek a világ ifjai. Én is ott leszek.

Írta: Susán Angelika

"Csak játszatom szívfem és a tollam a papíron." (Tóth Árpád)

Talán túl fennköltre sikerült az első szám felhívása, ígyhát leírom még egyszer, hogy ha van valamilyen írásod, amit szívesen megmutatnál másoknak is, vagy csak kíváncsi lennél annak fogadtatására, akkor - ha úgy jobb Neked - akár álnév alatt is közöljük saját vagy az Általad fordított alkotásokat. Ezeket a 37-es szobába várom. (Szente Judit)

Aila Meriluoto
Ing

Egy inget csináltam csak. Bár varrni nem tudok.
Az ujjaim vastagok, a tű meg vékony, nagyon,

s a cérna is csomósodik és megszőrkül,
miért, nem tudom.
Az öltések is különböznek,
más a hosszuk, s kuszák, miért, nem tudom.
De messziről azért szépen mutat.

Benne alszik Ő most, kékült testtel,
görcsösen.
De az ing tiszta, kimostam az elébb.
Nagyon szépen mutat, bizony alkalmas
az Őrnak:
Mert ő elég messziről figyel.

Fordította: Babus Mónika

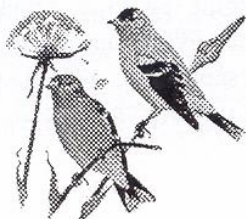
Dörgő, sístergő játékaid már nem kívánom régen.
Szeretnék állni valami halk, szép zenében,
És a vad, villódzó fények helyett
Lágy paszteltt vagy sötétet.
Hallgass! Kiáltásod, csapkodásod nem éltet.
És sikongva verem melled,
Véres csikok és könnyözön.
Üss meg! Taszíts el!
Földjeid öntözöm.

Azon az éjjel összeűztak a zuhanó percek,
Hajnaltban soká féltem, hogy fel se kelhetek,
S mikor ballal kiléptem oly hűvös volt a föld.

EMLÉKEZTETŐ

A elmúlt félévben
Kollégiumunkban a következő
változtatások, fejlesztések kerültek
megvalósításra:

Nyelvórákat szerveztünk,
különböző nyelvekből, A-tól T-ig
(az angoltól a törökig). A nyelvórák
óraend szerinti hely- és
időbeosztása minden érintett

teremre ki lett függesztve, a
keresztbe-szervezések és a viták
elkerülése végett.

A kollégiumi szakmai munkáról
kiadvány készült, amelyből a kedves
és mélyen tisztelt publikum előre
értesülhetett a rendezvények
időpontjáról, helyéről és szellemi
színezetéről.

A kollégiumi Mikulás
személyében idén Jakovics Lászlót
láthattuk elázni; segítői voltak:
Urbán Gabi földreszállott angyalka,
Halinka Petike főkrampusz, Vigh
(hehe) Misike alkrampusz, Hegyi
Ádámka a messzi északról érkezett
rénszarvas vendégművész és még
sok egrecérozottatott fellépő. Az
ünnepségek lebonyolításához
szükséges nagy mennyiségű

szaloncukor és a fenyőfa
beszerzésében K. Attila (kollégiumi
tanár) és segítői jeleskedtek.

Kollégiumunk állományát
gyarapítandó a hazát és a
Kollégiumot egyszerre szolgáló
Géró Baláznak a Kollégiumot
jelöltük ki (ideiglenes) elhelyezési
körletül. A szóban forgó ambiciózus
fiatalember minden erejét latba,
valamint munkába vetve főleg a
studio körül kezdett el
szorgoskodni, minek hatására
rendeződni kezdett annak függő
helyzete.

A mosógépek gyors
amortizációja a nem
rendeltetészerű használat
eredménye volt, minek okán
használati utasítások kifüggesztésére
került sor, emellett bevezettetett a
kulcsos rendszerű
mosógéphasználat. A mosógépek
használatának új rendjével
kapcsolatos tapasztalatokról Kovács
Attila mosógépszakértő számolt be.
Véleménye szerint az új rendszer
működik, amit az is mutat, hogy
bevezetése óta nem volt probléma
az üzemképességgel, így a T.
Közönségnek a kulcsszerzés
nehézségeinek leküzdése után egy
biztonságos rendszer áll
rendelkezésére.

A Kollégium anyagi forrásaiból
szak- és nyelvkönyvek, valamint
egyéb taneszközök vásárlása
eszközöltetett, a számítógépes

Purgatóriumi álmaim visszatértek zizegve,
Fáradt illatok motoztak köröttem, fájó éhség.
Szálltak a fegyverdörgés ordító imái,
A hívők vérző szívvel térdrehulltak,
Bennük az alázat irtózattal telt be.
Én gyűlölöm a szürke arcú tyúkpásztorokat,
miért nyújtják ide szívük?
Miért ők a szolgálai?
Én a cselédekre főzöm,
melegítem az ágyuk,
hajlongom előttük,
megtörlöm a szájuk.
Majd ha megjő a nyár, s a galóca
a penészből felüti rőt kalapját,
főzök, olyat ami öl.
Olyat, ami édes, s édesebb az élet vizénél,
a bölcsességnél, hogy áshassam a gödröket,
mert gödröt ásni jó.
Ásni van most kedvem.

Írta: magnézium

rendszer szintentartására és a
szakmai rendezvények
finanszírozására is fordítottunk.

Terveink:

CD jogtár kezelői tanfolyam
veszi kezdetét a közeljövőben, Szép
Béla jogi szakértőnk vezetésével.
Részletek és mellékhatások
tekintetében keresse a megfelelő
plakátokat.

Kollégiumi fotókiállítást szervez
Vigh Misi. A Kollégium
fennállásának 30. évfordulóján
kiállított nagy mennyiségű
fotóanyaghoz hasonlóan egy
nagyszabású kiállításról lenne szó.
Attila szerint az e célra pályázható
összegeből egy valóban színvonalas
kiállítást lehet bemutatni.

Folytatódnak mindazon
nyelvtanfolyamok, amelyek kiállták
az idő és a lustaság próbáját.

Február 15-én kollégiumi
közgyűlés kerül megrendezésre,
ahol részletes beszámolók fognak
elhangozni Kollégiumunk
közügyeiről. Itt a Kollégium T.
lakossága előhozakodhat
észrevételeivel, megjegyzéseivel,
javaslataival.

Kollégiumi farsang lesz február
17-én. A zenéről, valamint a bonáról
Dj. Jócó fog gondoskodni.

Tisztelettel: K. A. (az írnök)

Tisztelt Mórások!

Az a nehéz feladat jutott nekem, hogy a kollégium seniorjai közül elsőként írjak egyfajta bemutatkozó írományt magamról. Nos, hát a kérésnek eleget téve, megpróbálom.

1994-ben kerültem a JATE-ra és azon szerencsések közé tartoztam, akik egyben kollégiumba is bejutottak, sőt, szerencse a szerencséiben, hogy a Móra Kollégiumba kerültem. Az évek során igyekeztem kivenni a részem a kollégiumi élet minden szférájából. Egy Morgillat se hagytam ki, voltam (és még most is vagyok) könyvtáros, voltam a Kollégiumi Bizottság tagja és egy évig (talán az „öregek” még emlékeznek rá) titkára is.

1999 júniusában befejeztem az egyetemet, földrajz-történelem-Mediterráneum spec. képzés szakokon. Az évek, de főként a vizsgaidőszakok során mindig azt a szakot szerettem jobban, amelyikre épp nem kellett olyan nagyon tanulni. Szigorlat előtt egy-két nappal nehéz rajongani egy tudományért. (Ez talán a „kétszakosság” egyik előnye.) Aztán negyedév végére végleg a földrajz fele fordultam: TDK dolgozatot írtam, amellyel az OTDK-n harmadik helyet értem el. Végül sikeresen felvételiztem a földrajzi-földtudományi PhD program, regionális földrajzi alprogramjára, így most első éves doktoranduszként írhatom e sorokat.

Tágabb kutatási területem az energiagazdálkodás és annak minden vonatkozása. Azt vizsgálom, hogy mit jelent ma ez a fogalom, milyen lehetőségei, perspektívái vannak az ilyen téren sem túl takarékos emberiségnek. Ennek kapcsán természetesen minden összefüggésben előkerülnek napjaink egyre súlyosbodó környezeti problémái, vagy a meg nem újuló energiahordozók elfogyásáról szóló prognózisok (ahogy Riedel Miklós írja: „... nem élhetünk tovább vad piromániásként.”). A kérdésnek, mint manapság sajnos már mindennek, sok politikai vonzata is van. Az energia stratégiai kérdés, az olaj ára nem csak a piaci tényezőktől függ, sőt talán attól a legkevésbé. Az energia ugyanakkor A napfény utóíze

A napfény utóíze

Bátortalan vélemény Szabó István filmjéről

Az az igazság, kicsit félek bármit is írni erről a filmről, mert bizony nekem nagyon tetszett. Kritikus hangnemről tehát szó sem lehet, és ez az, ami elbizonytalanít. Ezáltal ugyanis meg vagyok fosztva a hibákat kisebb-nagyobb iróniával

ostorozók fölényétől. Hát, most nem tudok ostorozni.

Pedig, miközben néztem a filmet kissé laposnak éreztem a történetet. Ismerős volt ugyanis majdnem minden részletében. Ezek a részletek innen-onnan jutottak el hozzám: többségük a történelem órák révén, kisebb

vissza is hat a politikára. A múlt évi kedvező infláció az alacsony olajárnak is köszönhető és bár e téren nem akarok állást foglalni, de nincs kizárva, hogy az idei inflációs rátára rányomja bélyegét a hordónkénti 27 dolláros ár. Fontos az alternatív energiahordozók vizsgálata és érdekes, de egyben kényes kérdés, az egyre több szakértő által egyetlen reális alternatívának kikiáltott nukleáris energia témaköre. Csernobil vagy Tokaimura esete erőteljesen megkérdőjelezi a lehetőségeket. Igaz, a biztonsági előírások betartása esetén a veszély minimálisra csökkenthető, de ha cinikus akarok lenni, akkor Murphy-t idézem: „Ami elromolhat az el is romlik.”, vagy a népi bölcsességre hivatkozom: „Minden ember hibázhat.”

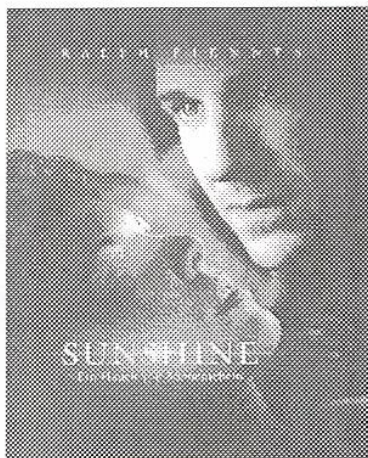
A téma persze szűkíthető. Egy cikk keretében foglalkoztam a szegedi földgázüzemű buszokkal. Ezek azok a „tevének” becézett halk járású, környezetbarát buszok, amelyekből a Tisza Volán Rt. jövőlétéből (ez itt a reklám helye) már 27db van jelen a szegedi tömegközlekedésben. Persze azért a „történész vér” sem nyugszik, érdekelnek az energiagazdálkodás ipartörténeti vonatkozásai is. Egy pályázatra írott dolgozomban pl. a hazai földgázipar történetének vázlatát készítettem el.

Mindemellett lelkes természetjáró vagyok és mint ilyen, önkéntes környezetvédő is, mely mint említettem szorosan kapcsolódik a kutatási területemhez is. Ezért szeretném megragadni az alkalmat, hogy mindenkit energiatakarékosságra buzdítsak (bocs, de ez itt megint egyfajta reklám helye), azaz ne hagyjátok felkapcsolva a lámpát (pl. a telefonfülkékben), csöpögve a csapot stb., még akkor sem ha az egyetem fizeti. Itt ugyanis nem csak a pénzről van szó!

Szuppinger Péter

részük pedig könyvekből vagy a családi szájhagyományból. A történet azonban csak annyiban sablonos, mint minden dráma, mint minden emberi élet. Végzetes erők, találkozások és érzelmek villannak fel, szinte nem létezik szabad választás, minden és mindenki tragikus

szükségszerűségek örvényében kavargó. E tragikus szükségszerűségek ráadásul kis hazánk e szempontból termékeny talaján szökkennek szárba. Talán ez az az összetevő, ami a film esszenciájának különleges zamatot ad. Talán ezért nem lehet kívülről nézni ezt a filmet, talán ezért érezzük magunkat is szereplőnek. A korszak nem is olyan távoli történelméről mindenki van személyes tapasztalata is, amelynek forrása a szülők, nagyszülők elbeszéléseiből létrejövő családi legendárium. Miközben nézzük a filmet, ez a tudás elevenedik meg bennünk. Ezért nincs szükség különlegesen látványos művészi effektusokra sem a borzalmak, sem a szépség megjelenítésekor. A filmben ábrázolt élet a csendes hétköznapiaság medrében csordogál: szereplői nem hősök, hanem egy szinte véletlenszerűen kiválasztott magyar család tagjai, akik nemzedékről-nemzedékre megvívják saját csatáikat, anélkül, hogy tudatában lennének sorsuk tragikumának. Ami

történik, nem egyedi eset. Az önnön helyzetét felülről, kívülről szemlélni nem képes ember zavara tér vissza állandóan, aki a jó választás reményében hoz ilyen vagy olyan döntést. Mert ahhoz kétség sem férhet, hogy minden "hősünk" jó célt akar szolgálni. Mi, kései utódok, akik előrelátjuk, hogy a játszma eleve vesztesre van ítéelve,

kétségbeesve és a happy end csodájának reményében ülünk a filmvászon előtt. Egyszerre vagyunk kinn is, benn is. De nincs csoda, nincs happy end, nincs meglepetés. Jólismert emberi életsablonok vannak. Lapos?

Érdemes volt ezért élni? - kérdezi az egyik haldokló öregember-hős. És éppen attól kérdezi, akinek legkevesebb köze van a sablonokhoz, aki szabadon és biztos kézzel irányítja életét a lehető legnapfényesebb vidékekre.

Milyen hát a napfény íze? Keserédes, azt hiszem. Pont, mint az élet.

—Junior—

Titkok kertje

Ez alkalommal a fagyos Szibériából hozom a költészet tengeremélyi igazgyöngyeit. Halálra ítélt, a ruszok között szerényen sorvadozó népek egyszerű énekei ezek. Fogadjátok őket csokorba szedve.

Halvány felhők

Hold szemét befödő
halvány felhők tömege...
Határnyi népből az énekes
Hősökről daloljon hangosan.

Nap szemét befödő
nagy felhők tömege...
Népes nép közül az énekes
hősökről daloljon hangosan.

Sámándal

Szürkül a hajnal már...
Szívem ereszd el már!
Csevegnek tarka madarak...
Csitulj ősom, Halak!
Szürkület szürke burka,
millió madár torka...
Süvegemet már engedd el!
Millió társam hadd ismerjem,
neveltjeim tápláljam,
nevemmel is törődjem!
Éjjel járó népem
éj s hajnal közt várom...
Sámándobom fenekét
Szárítanám s nem lehet...
Szülöttem számolnám...
Szabadítsd meg szívemet!

Vadászok dala

Nyárfalombok alatt
nyargaló vadkecskegidák.
Nyilával őket lelövi
bátyáinak íjásza.

Fenyőlombok alatt
futó vadkecskegidák.
Figyelve őket, lelövi
bátyáinak arany-nyila.

Menyasszony panasza

Kedves fiatal személyem
kezébe adni másnak
kán zord törvényei szerint...
Szánj meg engem, apácskám!

Hajadon ifjú személyem
házába adni másnak
szigorú törvények szerint...
Sirass engem, apácskám!

Asszonyka

Választottam
asszonykát,
kicsikét,
rosszacskát,
pirosat,
pozsgásat.
No lám!

Dal

Homlokszalagként köréd fonódom
fülbevalódként orcáid érintem
Mellédíszedként melengetlek
Kötényedként kötözlek
Kebleidet övként ölelem
Ágyékkötőd helyett takarózzál velem!
..manci-

Kollégiumi szakmai programok

A következő írásban a tavalyi év végének két érdekesebb előadására szeretnék visszatekinteni, majd megpróbálom az elkövetkező 4 hónap programjának egy rövid előzetesét nyújtani.

„A rendszerváltás 10 éve” c. sorozat vendége Pozsgay Imre, a debreceni egyetem politológia tanszékének professzora, a rendszerváltás egyik kiemelkedő politikusa volt. Pozsgay a „Rendszerváltás nemzetközi háttere” címmel tartotta meg előadását. Kiemelte, hogy a rendszerváltás nemzetközi hátterének biztosításához elsősorban a Szovjetunió magatartását kellett figyelemmel követni, mivel ez volt az egyetlen olyan hatalmi tényező, melytől nekünk félni kellett, de amelyiktől a világ is félt! Itthon puhatolózással próbálták figyelni a szovjet lépéseket. Elsősorban azt nézték, mikor gyengül meg a Szovjetunió, mikor szűnik meg birodalmi összetartó képessége. Pozsgay leszögezte, hogy a rendszerváltás nem a nagyhatalmak előzetes forgatókönyve szerint zajlott; minden egyes lépés komoly kockázatot jelentett. A 80-as évek elejétől volt megfigyelhető a Szovjetunió folyamatos hanyatlása, a rendszer megújulásra való képtelensége. Döntő volt az 1985-ben pártfőtitkárrá választott Gorbacsov szerepe, aki „a nukleáris fegyverzettel felszerelt szuperhatalmi hadseregét nem vetette be a birodalom megmentésének érdekében.” A magyarországi ellenzéki csoportosulásoknak azonban vigyázó szemeiket 1989 végéig Moszkvára kellett vetniük, hiszen amint Pozsgay kihangsúlyozta, nem lehetett pontosan tudni, vajon „egy erős Gorbacsov

ül-e egy gyenge Szovjetunió tetején, vagy egy gyenge, hatalmi harcokkal elfoglalt Gorbacsov egy erős Szovjetunió tetején.” Az 1988/89-es események (Pozsgay bejelentette a vasfüggöny lebontásának szükségességét ill. egy rádióbeszédében „újraértékelte” az 1956-os eseményeket - s Moszkva nem reagált) már előrejelezték egy békés rendszerváltás lehetőségét s mint azt Pozsgay Imre kifejtette, Magyarország a keletnémet menekültek ügyének rendezésével világtörténelmi szerepet játszott, hiszen itt kezdődött Németország újraegyesítése.

A világ nagyhatalmait (s természetesen Magyarországot is) ma is foglalkoztatja a Szovjetunió politikai örökösének, Oroszországnak a helyzete. Erről beszélt Sz. Bíró Zoltán történész „Oroszország a választások előtt” c. előadásában. Sz. Bíró Zoltán, akit Szilágyi Ákos Oroszország elrablása c. könyvében „a mai orosz viszonyok talán legjobb magyarországi ismerőjének” nevez, mindent egybevéve eléggé lehangoló és szomorú képet festett a jelen Oroszországról, ahol a korrupció dül, és a szegénység, a nyomor az úr - egy vékony (főleg moszkvai) elitet kivéve. Az eseményeket az 1998. augusztus 17-i orosz gazdasági összeomlástól a csecsen válságig taglalta, majd az 1999. decemberi választások esélyeit latolgatta. Kifejtette, hogy mióta Primakov miniszterelnök és Szkuratov főügyész megpiszkálták a Jelcin-család kétes ügyeit, azóta Jelcin és környezetének célja a hatalom átmentése.

Ehhez keresték a megfelelő miniszterelnököt, s ezt Vlagyimir Putyinban találták meg. Sz. Bíró rámutatott a koszovói NATO-akció oroszországi hatásaira, melyek a csecsen kérdés erőszakkal való megoldásában jelentkeznek. Ugyanakkor egy sor kérdőjelet tett ki a „Nagy Honvédő Háború” (népirtás?) indoklásául szolgáló 3 oroszországi robbantással kapcsolatban, melyek elkövetője máig ismeretlen. Leszögezte, hogy ez a háború hatalmas népszerűséget biztosít Putyinnak, s ami akkor még kérdőjeles volt, az a decemberi választásokon biztossá vált: a Kreml által összetákolt Medvegy nevű választási szövetség megakadályozta, hogy a Jelcin-Putyin-ellenes kommunisták és Luzskov-Primakov szövetsége megszerezze az Állami Dumában a mandátumok 2/3-át, így Putyin és a Jelcin-klikk helyzete stabilizálódott. (Azóta - mint tudjuk - Jelcin át is adta Putyinnak a hatalmat, s az Sz. Bíró által „a tökéletes politikai ismeretlenségből a miniszterelnöki székbe fellőtt” politikusként ábrázolt Putyin ma a közelgő elnökválasztásnak is toronymagas esélyese.) Sz. Bíró Zoltán beszélt a rendkívül rossz orosz gazdasági helyzetről, a NATO-bővítéssel kapcsolatos orosz félelmekről, az orosz katonai elit erőre kapásáról s Oroszország és a Nyugat kapcsolatának elhidegüléséről. És hogy milyen veszélyeket rejtett ez magában, ahhoz ismét Szilágyi Ákos könyvéből

szeretnék idézni: ha „a világ egyhatoda csakugyan Felső-Voltává válik nukleáris rakétákkal, akkor Isten legyen irgalmas ehhez a világhoz.”

Nézzük végül, hogy mi várható ebben a félévben! Folytatódik a Bakonyi Pál által szervezett „Filozófiai antropológia” c. kurzus, illetve a „Rendszerváltás 10 éve” c. sorozat, melynek tervezett meghívottjai többek között: Fricz Tamás, Kupa Mihály, Bíró Zoltán és Kende Péter. A „Politikai arcképcsarnok” keretében a reformkori gondolkodók, 19. századi magyar szabadelvűek (Hajnóczy, Kölcsey, Wesselényi, Széchenyi, Kossuth) portréi kerülnek terítékre a legkiválóbb előadók (Poór János, Kulin Ferenc, Fónagy Zoltán, Csorba László, Szabad György) közreműködésével. Bacsó Ilona és Bombitz Attila szervezésében kortárs magyar irodalmi estek kerülnek megrendezésre (április 20-án Esterházy Péter lesz a kollégium vendége). Új kurzusok a történeti antropológia (utazástörténet, táplálkozástörténet, éghajlattörténet), a pszichológia („Válsághelyzetek pszichológiája”), az ír-magyar kapcsolatok története (Somogyi Ferenc szervezésében). A pontos program előreláthatólag február végére áll össze. Az erről készülő ismertetőt minden szobának el fogjuk juttatni.

Pintér Lajos

Egyre magasabban szállnak a Fekete Legyek

Eddig talán nem sokat hallottunk róluk-de Szeged (és persze kollégiumunk) sportra fogékony lakói már kezdenek felfigyelni a Fekete Legyek nevű amatőr jégkorong csapatra, ami a múlt hétvégén nagy bravúrt hajtott végre a bajnokság rájátszásában. S ami még ennél is fontosabb, a sikerben nagy szerepet játszott Dobra Sanyi és Ábrahám Gergő-akik „természetesen” mórások.

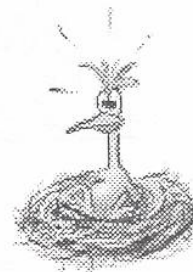
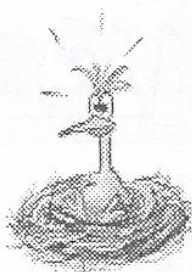
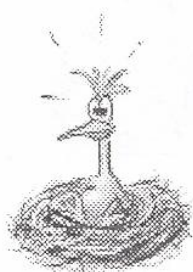
„Szegeden egyetlen egy hokicsapat volt, a Szegedi Cápák, mikor én idejöttem”- emlékezik Gergő, aki még Fehérváron kezdte meg az ismerkedést ezzel a sportággal. A gimnázium utolsó évében szerzett tapasztalatokkal, de különösebb korcsolyaművelés nélkül jelentkezett a Cápákhoz, amely akkor már két éves múlttal rendelkezett. Gergőből itt egy sérülés miatt kapus lett, ám egy kisebb nézeteltérés után már a következő évben négyen kiváltak a csapatból, és megalakították a Fekete Legyeket. Ide került Sanyi is-teljesen kezdőként- de ez fél év múlva már egyáltalán nem volt észrevehető teljesítményén. Ugyan a tavalyi bajnokságban még nem védett, de ettől az idénytől már ő a csapat első számú hálóőre.

A hazai jégkorongélet legalsó osztályában, az OB I. és az OB II. mellett működő amatőr ligában általában 16 csapat indul-két nyolcas csoportba beosztva, ahol oda-visszavágókat játszanak a gárdák. A legjobb négy együttes jut tovább a csoportokból, hogy azután egyenes kieséses rendszerben folytassák a bajnokságot. A tavalyi 15. helyezés után, ha negyedikként is, de idén továbbjutottak a srácok, s így fordulhatott elő, hogy a másik csoport első helyezettjét, a CSSZKA Cannibals csapatát kapták ellenfelül. Velük egyébként már korábban is találkoztak, erről Ganxta Zolee tudna csak igazán mesélni... Még az előző idényben volt ez, amikor Gergő volt a kapus. A meccs alatt a CSSZKA-ban játszó Döglégy párszor keményen odaszúrt neki, és a többi Cannibal is ebben az alattomos stílusban játszott „Éppen rátenyereltem

a labdára, mikor láttam, hogy a Ganxta jön felém. A bottal előrefele vágtam, ami egyébként megengedett a kapusnak, hogy védje magát. Hát így történt, hogy az ütő felsértette a száját”-mondja Gergő. Ez persze sok volt az énekesnek, aki teljesen bepörgött, s kesztyűjét ledobva megindult a kapus felé, aki úgymond felvette a kesztyűt... „A következő pillanatban már a földre vittem, s megdolgoztam egy kicsit.” Zolee utána egy nagyon sok kezelésből álló kúrán vett részt, ugyanis nemcsak a foga lett oda, hanem a válla is kifordult... Hát ennyit a múltból. Tehát az idei bajnokságban is összekerült a két csapat, és múlt héten már le is játszották az első mérkőzést. Nem a Fekete Legyek tünnek az esélyesnek... A CSSZKA veretlenül, 105-14-es gólaránnyal jött, míg a hazaiak nyolc győzelem mellett öt vereséggel is rendelkeztek, s a gólarány se volt olyan fényes (43-41). Mégis, a péntek este 10-kor rendezett meccsen már az 5. percben vezettek Sanyiek, s ez megadta az egésznek a hangulatát. A szurkolók is a szokottnál nagyobb számban gyülekeztek (ez olyan száz embert jelent, ami így amatőr szinten tényleg soknak mondható). Sajnos aztán a következő percek, s a második harmad a Cannibals-é volt, fordítottak 1-3-ra. Innen álltak, vagyis szálltak fel a Legyek, s végül Gergő két góljával 5-3-ra nyertek, ami az előzmények tekintetében tényleg nagyon meglepő-de hát ezért bravúr a bravúr, mert váratlan. A visszavágó? „nehéz lesz, de szeretnénk továbbjutni-s akkor mi lennénk az első szegedi csapat, amely a négy között van.”-bizakodnak a fiúk.

A Fekete Legyek együtt edzenek az OB I-esekkel. Mivel amatőr csapat, minden utazást maguk szerveznek meg, a költségeket a havonkénti 2000 Ft tagdíjból fizetik. Egyébként a lelkesre kötötték, hogy írjam meg, hogy ez egy nyitott társaság, bárkit szeretettel várnak. De azért nem baj, ha tud korcsolyázni is az illető...

Hraskó István

A Sittes halott

Könnyeimmel küszködve írom ezeket a sorokat, hisz N. László, akit becenevén, mint Sittes sokan ismertek már nincs többé. Hiába várják a Fradi ultrasai, a fodrász sem vághatja már le tar kopaszra a fejét, a Replay üzlet szőke csinibabája sem mosolyoghat többé rá. A sittes halott. Metálszínű BMW-je előtt holtan találták, miután távozott kedvenc kondi terméből. Életét "6db egy 9mm-es parabellumból közvetlen-közelről leadott lövés" oltotta ki. A rendőrség nagy erővel látott neki a nyomozásnak, s az már bizonyos, hogy nem öngyilkosság történt.

A kérdés az, hogy kinek az útjában állhatott ez az áldott jó ember, aki tisztességes vállalkozó hírében állt? Kollégái Patkány és Hóhér, akik az olajiparban dolgoznak értetlenül állnak az eset előtt, Sittest mindenki szerette, nem voltak ellenségei.

Sittes szegény családból származott, apja ivott, anyja állandóan evett. Így nem csoda, hogy sittes is szerette a whisky-t, s hogy hamar felhízott 156

kilóra. A gyerekek nem játszottak vele, s mindig godzillának csúfolták. A frusztráció agresszióba torkollott, s olyankor elcsattant egy-egy pofon, betört néhány orr és leszakadt számos végtag. Sittest megbélyegezte a társadalom, egyszerűen azért, mert ő más volt. Aztán az általános iskola 8. osztályának elvégzése után Sittes nem bírta már tovább a súlyos szellemi terhelést, a megbélyegzést, s szabadságra vágyott.

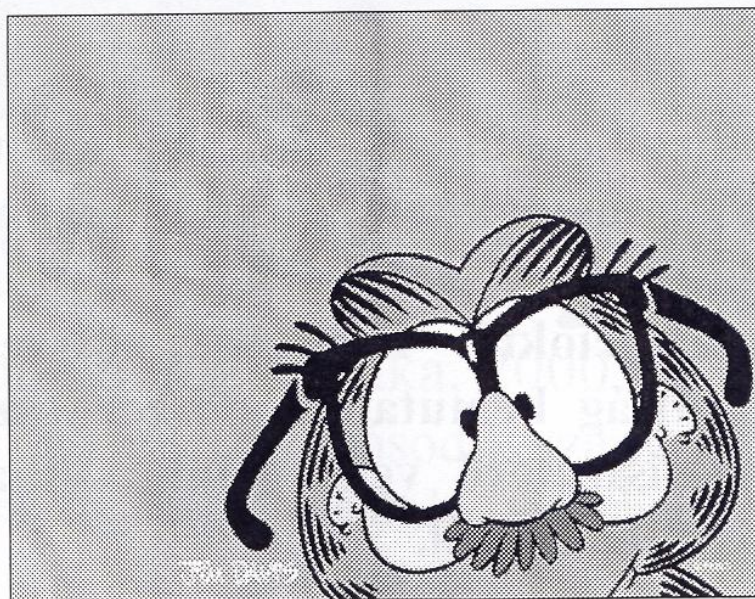
A szórakoztatóiparban keresett állást, kidobó lett a Night Roses éjszakai mulatóban, de nem dolgozott itt sokáig, érezte, hogy számára Isten fontosabb utat jelölt ki. A rendszerváltás után Sittes vállalkozó lett. Eladott és vett néha csak pár grammot, olykor több kilót is. Aztán az üzletnek gyorsan vége szakadt, mert ahogy akkori, jelenleg szabadságvesztésüket töltő barátai elmondták: "sokan irigykedtek rá, mert, hogy tisztességes munkával képes volt fél év alatt meggazdagodni." Ekkor Sittes előzetesbe került

(innen származik beceneve is), de Isten, meg egy piszok drága ügyvéd segítségével ismét az utcán volt, s az igazság végre győzedelmeskedett.

Ettől kezdve keveset járt emberek közé, csak olykor-olykor tűnt fel a McDonalds előtt, egyik kezében egy rádiótelefonnal, másikban egy Mcbacon szendviccsel. Sokszor látták szőke cicababákkal, a rosszmájúak azt mondták, hogy a pénze miatt, de aki ismerte az tudta róla, hogy a benne rejlő érzékenységeért imádták a nők.

Aztán eljött az a szomorú nap, s egy fényes csillag, karrierje csúcsán végleg kihuny. S a gyilkos még mindig szabadon van. Mikor jön el végre az az idő, amikor a bűnösök elnyerik méltó büntetésüket, s börtönbe kerülnek a vagyonukat törvénytelen módon felhalmozó kisnyugdíjasok és egészségügyi dolgozók?

Szalai Zsolt

Gyertek csütörtökön farsangolni! Ne felejtsetek otthon a jelmezt! És, ha már kitomboltátok magatokat, március 2-án bemutatkozik A MŰHELY, a fantasztikus 150 oldalas, illusztrációktól hemzsegő, összefoglaló jellegű folyóirat. Az újság bemutatója, főszerkesztője és egyben írója a már visszatérő vendégeink: Villányi László és Lovas Ildikó Szabadkáról.